

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 834/2024
01.08.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Милан Јанићијевић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „ББ“ из ..., коју заступа пуномоћник Милан Чепић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2571/19 од 04.12.2019. године, исправљеној решењем истог суда Гж1 2571/19 од 24.07.2020. године, у седници одржаној 01.08.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2571/19 од 04.12.2019. године, исправљеном решењем Апелационог суда у Београду Гж1 2571/19 од 24.07.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 76/2016 од 15.05.2017. године дозвољено је преиначење тужбе (погрешно наведено тужбеног захтева) (став 1. изреке), одбијен тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се утврди да је ништаво решење тужене Предшколске установе „ББ“ бр. ... од 26.05.2016. године као неоснован (став 2. изреке), усвојен тужбени захтев тужиоца, па је поништено решење туженог број ... од 26.05.2016. године, као незаконито (став 3. изреке), обавезана тужена да тужиоца врати на рад, на радно место које одговара степену и врсти његовог образовања (став 4. изреке) и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 138.500,00 динара (став 5. изреке).

Ова пресуда је исправљена решењима истог суда од 13.07.2017. године и 07.05.2019. године, на начин ближе наведен у изрекама тих решења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2571/19 од 04.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда исправљена решењима истог суда П1 76/2016 од 13.07.2017. године и 07.05.2019. године, у ставу првом, другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке тако што је одбачена тужба тужиоца у делу у којем је тражио да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад на радном месту које одговара степену и врсти његовог образовања, као недозвољена.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 2571/19 од 24.07.2020. године, исправљена је пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2571/19 од 04.12.2019. године, у ставу првом изреке ред четврти, тако што су после речи „трећем“ додате речи „у делу става четвртог изреке којим је обавезана тужена Предшколска установа „ББ“ да тужиоца АА врати на рад“, као и у ставу другом изреке ред трећи тако што уместо речи „у ставу четвртом изреке“ треба навести речи „у преосталом делу става четвртог изреке“, док је у редовима петом, шестом и седмом, уместо речи „да се обавезе тужена Предшколска установа „ББ“ из ... да тужиоца врати на рад, на радно место које одговара степену и врсти његовог образовања“ требало навести речи „да се обавезе тужена Предшколска установа „ББ“ из ... да тужиоца врати на радно место које одговара степену и врсти његовог образовања“, док је у преосталом делу пресуда остала неизмењена.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, побијајући став други изреке, из свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. истог Закона, јер у поступку није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене било које одредбе Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Извршног одбора Скупштине Града Београда од 02.02.2001. године тужилац је именован први пут за директора Предшколске установе „ББ“ у ..., па је тужилац 07.02.2001. године поднео захтев Основној школи „ВВ“, у којој је до тада био запослен, за предузимање законских мера у складу са одредбом члана 62. став 3. Закона о радним односима, односно за доношење решења којим се утврђује да му мирују права и обавезе из радног односа због постављања на јавну функцију до истека мандата. Решењем наведене основне школе од 07.02.2001. године тужиоцу је престао радни однос у овој школи на основу његовог писменог захтева. Решењем Управног одбора тужене од 26.05.2004. године тужилац је поново изабран за директора тужене, за период на четири године, а одлуком о избору директора од 31.01.2008. године поново је изабран за директора на период од четири године и на дужност је ступио 27.05.2008. године. Тужилац је закључио уговор о раду са туженом број ... од 25.05.2012. године из којег произлази да је засновао радни однос код тужене, на радном месту директора, на одређено време, за период од четири

године почев од 28.05.2012. године до 28.05.2016. године. Тужени је донео решење о отказу уговора о раду на одређено време број ... од 26.05.2016. године, на основу кога је тужиоцу, запосленом на пословима директора, отказан уговор о раду број ... од 25.05.2012. године због истека рока на који је засновао радни однос. Из записника са Седнице Управног одбора туженог од 24.06.2016. године произлази да приликом доношења ове одлуке Управни одбор није гласао нити су дате примедбе, те је констатовано да је један од чланова Управног одбора изјавио да је установа могла да помогне да је хтела, јер записник од 26.05.2016. године представља фалсификат и да је решење о отказу уговора о раду правно ништаво.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање судови су правилно применили материјално право доносећи одлуку да се поништи решење туженог као незаконито и да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад, с тим што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о враћању тужиоца на радно место које одговара степену и врсти његовог образовања и у том делу одбацио тужбу, пошто је аутономија послодавца да самостално одлучује о распоређивању својих запослених, због чега одлучивање у том делу захтева не спада у судску надлежност.

Тужени је у ревизији указао на случајну омашку приликом израде другостепене пресуде у делу у којем је тужба одбачена у погледу обавезе туженог да тужиоца врати на рад. Међутим, ова омашка у писању је исправљена решењем Апелационог суда у Београду Гж1 2571/19 од 24.07.2020. године тако што је првостепена пресуда потврђена и у делу става четвртог изреке којим је обавезана тужена да тужиоца врати на рад, а преиначена је првостепена пресуда и одбачена тужба у преосталом делу става четвртог изреке који се односи на обавезу тужене да тужиоца врати на радно место које одговара степену и врсти његовог образовања. Из списка произлази да је решење о исправци другостепене пресуде донето након изјављене ревизије, а да је пуномоћник тужиоца ово решење примио тек 09.02.2024. године, након што је Врховни касациони суд својим решењем Рев2 2109/2020 од 25.02.2021. године вратио списе П1 76/2016 Основном суду у Младеновцу – Судској јединици у Сопоту, преко Апелационог суда у Београду, ради отклањања процесних недостатака, који се односе на доказ о пријему решења о исправци пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2571/19 од 04.12.2019. године у погледу достављања овог решења странкама.

Након што је решење достављено пуномоћнику тужиоца списи су враћени Врховном суду ради доношења одлуке о ревизији тужиоца.

С обзиром да је тужилац ревизију изјавио због тога што је другостепени суд одбацио тужбу у делу враћања на рад на одређено радно место, а да је другостепена пресуда исправљена решењем другостепеног суда од 04.12.2019. године и потврђена првостепена пресуда и у погледу обавезе туженог да тужиоца врати на рад, с обзиром на наводе ревизије тужилац више нема правног интереса да побија другостепену пресуду, јер је успео у поступку. Међутим, тужилац није повукао ревизију, те је Врховни суд о ревизији одлучио као у ставу првом изреке, с обзиром да у поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка, а да је на утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право, и то одредбе Закона о основама система образовања и васпитања и Закона о раду, наведених у побијаној одлуци.

Тужилац није успео у ревизијском поступку па нема право на трошкове тог поступка које је у ревизији тражио и определио, у смислу члана 153. и члана 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 165. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић